

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 16.

Tolvte Session.

7de Møde.

Onsdagen den 10de October Kl. 12.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (forts.):

Man kan naturligvis opfatte den finansielle Stilling paa en forskjellig Maade, og jeg skal ligefrem vedkjende mig, at, dersom man skulde komme til den Anskuelse, at man dog ialtfald kunde see Tingen Noget an, vilde det naturligvis blive taget under den næste Overveelse, hvorvidt man vilde kunne gaae ind paa de Bestemmelser, der medføre en Forringelse af Indtægterne, uden samtidigt dermed at vedtage andre, der medføre en Forøgelse af dem. Saameget er imidlertid under alle Omstændigheder vist, at det altid er overordentlig let at fremhæve Ubehageligheder og Ulemper ved en hvilken som helst Skat; thi den Skat er endnu ikke opfundet, som ikke er ubehagelig. Det er meget behageligt at bruge og anvende Pengene, der indkomme ved Skatten; men selve Skatten medfører saa paa den ene saa paa den anden Side Ubehageligheder og Ulemper. Selv Indkomstskatten skylder den Glorie, hvormed den staaer, væsentligt kun, at den ikke endnu er benyttet; naar det kommer til Stykket, vil ogsaa den være yderst ubehagelig; i Communerne kender man allerede Noget til den under Form af Formue- og Leilighed, men man siger der, at den slet ikke er videre behagelig. Jeg skal villigt indrømme, at der kan gjøres Indvendinger imod den her foreslaaede Beskatning; det har ganske vist sin Rigtighed,

at det er yderst ubehageligt for Arvingerne, at de ikke komme i Besiddelse af det hele Beløb, men maae affee visse pCt. deraf til Statskassen; men paa den anden Side maa man ogsaa vel erindre, at den Overgang af Formue fra en Eier til en anden, der finder Sted ved Arv, er saa uberegnelig, at Staten maa synes at være berettiget til at benytte Leiligheden til at forskaffe sig en Indtægt, og at det maa findes rimeligt, at Noget paa denne Vandring bliver hængende ved Statskassen. Efter min Overbevisning er det det bedste Skattesystem, som paa mangfoldige Maader søger at tilveiebringe det Beløb, som Statens Fornødheder kræve. Man kan vistnok udsætte paa enhver Beskatningsmaade, man kan indvende Noget imod enhver Skattelov, men det er at haabe, at der netop ved en Fordeling af Skatterne paa Mange, vil finde en Udjævning Sted, og at Trykket derved fordeles saaledes, at man kan bære det.

N. P. Hansen: Naar jeg agter at give min Stemme til det foreliggende Lovudkast, som gaaer ud paa at bringe Statskassen en forøget Indtægt ved at forhøje Arveafgiften, saa steer det alene i den Forventning, at naar det kommer dertil, at de sportulerede Embeder blive aflagte med fast Gagering, saaledes at alle Sportler komme til at flyde ind i Statskassen, ville de Ministerier, hvorunder disse Gager fortere, søge at gjøre indledende Skridt til, at en Modification af Udgifterne ved Skifteboer kan blive iværksat, hvorved disse kunne frigjøres for en heel Deel af de overordentlige Udgifter, hvormed de for Diebliffet